

Familien Holfeldt.

Et lidet bidrag til dens genealogi ved arkivar **S. H. Finne-Grønn.**

I nærværende tidsskrift 4. rækkes 1. bind har statsarkivar E. A. Thomle en afhandling om den norske slegt Holfeldt, som han fører tilbage til »guldarbejder i Spandau« ved Berlin **Johan Christoph Hohlfeld**, der i ægteskab med Elisabeth Sophia Weber havde sønnen Johan Nathanael født 24. septbr. 1703 i Spandau. Noget mere om slegtens stamfar var dengang ikke bekjendt, men senere har godseier Christopher Paus, som tilhører den kognatiske descendents, fundet anført i borgerskabsprotokollen i Spandaus raadhusarkiv at Johan Christoph Hohlfeld fik borgerskab i denne by 22. jan. 1703 og at hans forældre var **Mathias Hohlfeld**, vingartner i Koll (? Roll) i Sachsen, og hustru **Maria Ifckin** (? Chokin). Ved en henvendelse fra nærværende meddeler til Hauptstaatsarchivet i Dresden er det siden oplyst at nogen lokalitet Koll, Roll eller lign. imidlertid ikke findes i det nuværende Sachsen eller det tidligere Kursachsiske landskab, hvorfor stedsnavnet maa være feilskrevet eller feillæst. En tilsvarende usikkerhed raader vistnok ogsaa med hensyn til navnet »Ifckin«.

Hvad der saaledes bliver tilbage som sikkert er at vingartner i Sachsen **Mathias Hohlfeld** og hustru Maria var forældre til den **Johan Christoph Hohlfeld**, som i 1703 tog borgerskab i Spandau og gjennem sønnen Johan Nathanael blev stamfar til den norske slegt **Holfeldt**.

Under et studieophold i Berlin i 1912 søgte nærværende meddeler at finde noget mere om slegtens udspring og tog til det nærliggende Spandau for at efterse kirkebøgerne. I disse forekom kun en eneste ministeriel handling vedkommende personer af navnet Hohlfeld og det var ovennævnte

- (1) **Johan Nathanaels** daab 27. septbr. 1703 i Nicolai kirke. Barnets far kaldes her »bürger und goldarbeiter«. Men blandt fadderne stod anført »provst Blanchenberg aus Berlin« og »prediger Johan Adam Ross zu Fahrland«, og dette syntes at tyde paa at familien havde forbindelser med Berlin. En undersøgelse i Berlinske kirkebøger kunde derfor muligens give noget udbytte, og ved et heldigt greb fandtes i ministerialbøgerne for Dorotheen menighed (hos klokkeren i Mittelstrasse 28) at »goldarbeiter« **Johan Christoph Hohlfeld** og hustru Elisabeth Sophie Weber her havde ladet døbe to barn:

- (2) Christian Friedrich, døbt 14. juli 1721; døde 7. juni 1723 (faderen kaldes da: »arm. laborant«).
- (3) Johanne Eleonora, døbt 25. juni 1724.
Derhos havde de der en søn:
- (1) Christoph Manasse død 3. aug. 1726, 8 aar gl. (faderen: »arm. laborant«).
Endelig er det vistnok utvilsomt at de var forældre til:
- (5) Gottfried Hohlfeld, mekanikus, død 16. febr. 1770, i Dorotheen menighed, 60 aar. gl.

Hvor de to sidstnævnte er født, vides ikke; i Spandau er det ikke og i de bevarede kirkebøger for Berlins mange sogne findes de heller ikke. Ligesaa lidt forekommer der noget om forældrenes død, hvorfor det vel er sandsynligt at de er flyttet andetsteds hen. Naar de har barn i 1703, c. 1710, c. 1718, 1721 og 1724 er det vel neppe tvil om at der har været adskillig flere i de mellemliggende aar, men herom findes heller intet i Spandaus og Berlins kirkebøger¹⁾.

Hvad selve navnet Hohlfeld, Holfeldt, angaar meddeler Hauptstaatsarchivet i Dresden at dette var og er saa hyppig forekommende i Tyskland at alle, som fører det, langt fra kan antages at tilhøre en og samme slekt.

¹⁾ Alle kirkebøger i Preussen og Sachsen, selv fra den ældste tid, beror hos klokkerne i de respektive sogne og er i almindelighed nydelig ført, med alfabetiske registre for fødte og døde. Klokkerne bor regelmæssig i 1. etage, saa bøgerne i brandtilfælde kan bringes ud i en fart. Med vanlig tysk orden og nøiagtighed staar bøgerne som opmarcherte grenaderer paa linje.

I Sachsen søgte Hauptstaatsarchivet for flere aar siden at faa bestemmelse for kirkebøgernes afgivelse til de offentlige arkiver, men stødte paa modstand hos presteskabet, og da dette gik af med seiren blev forholdet ved det gamle.
